

liggørelsen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest 2 uger efter generalforsamlingens godkendelse.

Som det fremgår af bemærkningerne til §§ 206 og 210, har det som udgangspunkt ikke tidligere været tilladt direkte eller indirekte at stille midler til rådighed, ydet lån eller stille sikkerhed med henblik på erhvervelse af kapitalandele i et kapitalsselskab (»selvfinansiering«). Det har heller ikke været tilladt at yde lån eller stille sikkerhed for kapitalejere, ledelsesmedlemmer i et kapitalsselskab eller i et moderselskab til dette (»aktionærlån«). Såkaldte aktionærlån har heller ikke kunnet ydes til personer, der ved ægteskab eller ved slægtskab i ret op- eller nedstigende linje eller på anden måde står den pågældende personkreds nær.

I henhold til §§ 206 og 210 er det nu muligt under visse omstændigheder direkte eller indirekte at yde lån, stille midler til rådighed eller stille sikkerhed med henblik på selvfinansiering og aktionærlån. Det kræves dog, at visse forhold skal være opfyldt, jf. § 206, stk. 3, og §§ 207-209, for, at selskabet direkte eller indirekte kan yde økonomisk bistand til såvel selvfinansiering, jf. § 206, som anden form for økonomisk bistand til en personkreds med nære relationer til selskabet, jf. § 210.

I overensstemmelse med straffelovens § 3 kan der ikke pålægges straf for dispositioner, der måtte være foretaget i strid med den hidtil gældende lovgivning, men som er muliggjort ved ændring af lovgrundlaget. Opretholdelse af dispositioner, der er foretaget i strid med den hidtil gældende aktieselskabslovs § 115 og anpartsselskabslovs § 49, som under visse omstændigheder lovliggøres med aktie- og anpartsselskabsloven, skal således efterfølgende gøres lovlige i overensstemmelse med lovens krav. Generalforsamlingens godkendelse skal indhentes ved førstkommende lejlighed. Er forudsætningerne for at indhente en godkendelse ikke til stede, eller godkender generalforsamlingen ikke dispositionen, skal forholdet hurtigst muligt bringes til ophør. § 215 finder tilsvarende anvendelse i disse situationer.

Til § 208

I overensstemmelse med 2. selskabsdirektivs artikel 23, stk. 1, fremgår det af § 208, at økonomisk bistand, jf. til § 206, alene kan finde sted inden for det pågældende selskabs frie reserver, dvs. de samme midler, der allerede i dag kan anvendes til udbytte, jf. § 180.

Selskabets ledelse må anlægge en helhedsbetragtning ved vurderingen af råderummet for at kunne yde økonomisk bistand. Selskabets samlede økonomiske bistand skal kunne rummes inden for de frie reserver. Selskabet skal under egenkapitalen opføre en reserve,

der ikke kan udloddes, svarende til den sammenlagte økonomiske bistand.

Det er de frie reserver på det tidspunkt, hvor bistanden ydes, der er afgørende. Et efterfølgende fald i de frie reserver medfører ikke, at det pågældende medlemværende af den grund skal afvikles. Dette svarer til, hvad der gælder ved udbyttebetaling. Et fald i de frie reserver kan imidlertid betyde, at der påhviler ledelsen en handlepligt. Dette følger af ledelsens almindelige forpligtelse til at sikre, at et selskab har det fornødne kapitalberedskab, jf. også reglerne om kapitaltab i forslagens § 119.

Selskabets ledelse er ansvarlig for, at den økonomiske bistand ydes på rimelige og sædvanlige markedsvilkår. Der henvises i den forbindelse til den foreslåede § 127, hvorefter et selskabs ledelse ikke må medvirke til dispositioner, der forfordeler visse aktionærer eller andre. Der henvises endvidere til de generelle ansvarsregler i forslagens kapitel 23.

Selskabets centrale ledelsesorgan er ansvarlig for, at selskabet efter et udlån eller udbetaling af udbytte fortsat har et forsvarligt kapitalberedskab i forhold til selskabets aktiviteter mv., jf. §§ 115, 116 og 179, stk. 2.

Til § 209

§ 209 gennemfører 2. selskabsdirektivs artikel 23, stk. 1, og fastslår, at den ydede økonomiske bistand skal ske på sædvanlige markedsvilkår. De opstillede betingelser forud for dispositionens gennemførelse varetager hensynet til selskabets kreditorer mv. Økonomisk bistand skal således ske på vilkår, der ikke afviger fra sædvanlige markedsvilkår. Dette krav sikrer, at selskabets midler ikke stilles til rådighed for tredjemand på vilkår, der forfordeler visse eksisterende kapitalejere, eller på urimelig vis forringer kreditorernes stilling, jf. § 127 og kapitel 23.

Ved sædvanlige markedsvilkår forstås ikke kun markedrenten, men eksempelvis også lånets løbetid. F.eks. vil en aktionær kunne fristes til at lave et afdragsfrit lån, hvor renterne tilskrives hovedstolen. Også sådanne vilkår vil skulle underlægges bedømmelsen om sædvanlige markedsvilkår.

Det er kapitalsselskabets centrale ledelsesorgans ansvar, at den konkret ydede økonomiske bistand opfylder betingelserne og sker på vilkår, der ud fra selskabets interesser må anses for sædvanlige i lyset af de konkrete omstændigheder. Det centrale ledelsesorgan må sikre, at lånet er ydet på rimelige og forsvarlige vilkår, især hvad angår rente, sikkerhedsstillelse og kreditvurdering. Et krav om, at økonomisk bistand skal ske på sædvanlige markedsvilkår, medfører, at